

Práce se zabývá problematikou materiální, kulturní a vztahové spotřeby v kontextu pozdně moderní společnosti. Využívá přitom odlišnosti sociálních prostředí velkoměsta a venkova k popisu sociálních funkcí spotřeby. Práce nejprve teoreticky ukotvuje spotřebu v rámci sociologického diskurzu a představuje základní teoretická východiska. Hlavní důraz je kladen na analytickou část práce, která představuje zjištění provedeného výzkumu. Výzkum obsahoval dvě části. Polostrukturované rozhovory, pomocí kterých se vytvořili koncepty a hypotézy, které byly následně testovány v dotazníkovém šetření. Výzkum má charakter případové studie, zjištění a interpretace tak nemají ambice být zobecnovány na celou populaci. Poskytují nicméně empiricky podložené závěry a hypotézy. Zjištění podpořila představu spotřeby jako komplexního a ambivalentního sociálního jevu souvisejícího s procesem individualizace. Práce se také zabývá normativním charakterem spotřeby v rámci sociálních skupin a kolektivů. Představuje spotřebu jako prostředek k definování identity jedince. Práce ukazuje význam strukturálních rozdílů obou prostředí pro sociální jednání jedinců s ohledem na jejich kulturní a materiální spotřebu. Konkrétně ve vztahu k módě, přijímání aktuálních spotřebních trendů a trávení volného času.